

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	3.Kf.700.157/2024/4.
A felperes:	Felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	Független Rendőr Szakszervezet (felperesi képviselő címe; eljáró jogi képviselő: dr. Tordai Gábor kamarai jogtanácsos)
Az alperes:	Borsod-Abaúj-Zemplén Vármegyei Rendőr-főkapitányság (3527 Miskolc, Zsolcai kapu 32.)
Az alperes képviselője:	dr. Gál Mária Ildikó kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	illetménnyel kapcsolatos közszolgálati jogvita (megbízási díj megfizetése)
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (15. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Miskolci Törvényszék 11.K.700.824/2023/14. számú ítélete

Í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 30.000 (harmincezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes 2007. december 16-tól az alperes helységli Rendőrkapitánysága állományában helyszínelő (baleseti) beosztásban teljesített szolgálatot. Releváns munkaköri leírásai szerint feladatai közé tartozott – egyebek mellett – a helységli Rendőrkapitányság illetékességi területén bekövetkezett közlekedési balesetek, közlekedési bűncselekmények helyszínén rendőri intézkedés végrehajtása, a közrend és közlekedésbiztonság fenntartása érdekében a jogsértő cselekmények megelőzése felderítése, megakadályozása, a bekövetkezett közlekedési balesetekkel összefüggésben a külön jogszabályokban és a vonatkozó belső normákban meghatározottak szerint a helyszínelési feladatok elvégzése, baleseti anyagok feldolgozása, tevékeny részvétel a Bizottság1 Bizottság munkájával kapcsolatos feladatok ellátásában. Egyebek mellett köteles volt ellátni a munkaköri leírásban nem szereplő, vezetői utasítás alapján jelentkező feladatokat is. A helységli Rendőrkapitányság Osztály1 vezetője (a felperes közvetlen szolgálati előjárója) 2022. április 30-ig személy1 rendőr alezredes, 2022. május 1-től személy2 rendőr alezredes voltak.

[2] A felperes 2023. május 11-én szolgálati panaszt terjesztett elő előljárójánál, amelyben a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71.§ (1) bekezdés a) és c) pontjai alapján a beosztásába tartozó feladatok ellátása mellett a beosztásába nem tartozó rendszeres feladatellátásért (sebességellenőrzés, traffipax, közigazgatási bírságolás, járőrszolgálat, járőrküldések, akciókban részvétel, forgalomellenőrzés, AETR, túlsúlyos, túlméretes gépjárművek ellenőrzése, ittas vezetők, kábítószerfogyasztók kiszűrése, rendezvénybiztosítás) 3 évre visszamenően az illetményalap 100%-ának megfelelő megbízási díjat és törvényes késedelmi kamatot igényelt. Az előljáró a szolgálati panasszal nem értett egyet, azt felterjesztette az alpereshez, aki a 2023. június 8-án kelt határozatszáml számú határozatával megalapozatlanság miatt a panaszt elutasította. Megállapította, hogy a felperes releváns munkaköri leírásai tartalmazták, hogy a helyszínelői munka mellett –ami a teljes munkaidőt nem fedte le –, milyen egyéb közlekedésrendészeti tevékenységet kell ellátnia. A panaszban felsorolt feladatok ellátását nem folyamatosan, hanem eseti jelleggel végezte, 30 napot meghaladó megbízási vagy helyettesítés nem állapítható meg, így a Hszt. 71.§ (1) bekezdés c) pontjának nincs jogalapja.

A pontosított kereset és a védirat

[3] A felperes a pontosított keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest 2020. május 1-től 2023. január 31-ig terjedő időre (összesen 33 hónap) az illetményalap 100%-ának megfelelő havi bruttó 1.275.450 forint megbízási díj és annak középídőtől (2021. szeptember 16.) számított törvényes mértékű késedelmi kamata, valamint perköltsége megfizetésére. Kereseti érvelése szerint az alperes jogszerűtlenül járt el, amikor a beosztásához nem tartozó sebességmérési, forgalom ellenőrzési, jellemzően járőri beosztásba tartozó feladatokat végeztetett vele a pertárgyi időszak valamennyi hónapjában rendszeresen, utasításra. A közlekedési balesetek és a közlekedési bűncselekmények, valamint a közlekedés körében elkövetett más bűncselekmények esetén követendő rendőri eljárás szabályairól szóló 60/2010. (OT.34.) ORFK utasítás (a továbbiakban: 60/2010. ORFK utasítás) kódex jelleggel kimerítően tartalmazza a (baleseti) helyszínelő feladatait, ezek között a megjelölt feladatok nem szerepelnek; azok járőri beosztásba tartozását igazolja az önálló szabályzat, a járőr- és őrszolgálati szabályzatról szóló 13/2017. (III. 24.) ORFK utasítás (a továbbiakban: Járőr és Őrszolgálati Szabályzat). Díjigényét nem befolyásolja, hogy az érintett munkaköri leírásában

a hivatkozott feladatokat esetlegesen rögzítették. A megbízási díj jogalapját a Hszt. 71.§ (1) bekezdés c) pontjában jelölte meg.

[4] Az alperes a védiratában a pontosított kereset elutasítását kérte, vitatta a követelés jogalapját ésösszecszerűségét is. Állította, hogy a megbízási díj megfizetésének feltételei a Hszt. 71.§ (1) bekezdés c) pontjában szabályozott jogcímen nem állnak fenn, a felperes a munkaköri leírásában is rögzítettek szerint a Osztály1 helyszínelő beosztásába tartozó feladatokat látott el kinevezésétől kezdődően. A 60/2010. ORFK utasítás nem a helyszínelő beosztást betöltő hivatásos állományú személyek munkaköri feladatait tartalmazza, főként nem kimerítően és kógens jelleggel, a norma 2.pont m) alpontjában egyértelműen szerepel, hogy az utasítás alkalmazásában *helyszínelő alatt* helyszínelő, helyszínelő és balesetvizsgáló, technikus beosztást betöltő, illetve vizsgáló beosztásba kinevezett, vagy ilyen beosztásból fakadó feladatokra árendelt személyt is érteni kell. Azösszecszerűséget érintően a rendvédelmi illetményalap 50%-áig terjedő mértékű díjazás feletti megbízási díj nem állapítható meg.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[5] Az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek megbízási díj jogcímen 2020. május 1-től 2023. január 31-ig 1.275.450 forintot és ezen összeg után 2021. szeptember 16-tól a kifizetésig a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatot, valamint 63.000 forint perköltséget.

[6] Elsőként azt vizsgálta, hogy a 60/2010. ORFK utasítás meghatározza-e a baleseti helyszínelők által ellátandó feladatok körét. Megállapította, hogy a norma tartalmazza a baleseti helyszínelők által közlekedési baleset bekövetkezte esetén ellátandó feladatokat, a követendő eljárás menetét; más, a baleseti helyszínelőkre vonatkozó norma nem ismert, így figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla 1.Kf.700.198/2022/4. számú ítéletére, az utasítás alapján kell vizsgálni és megítélni, hogy a felperes a beosztásába tartozó feladatokat látott-e el. Rögzítette, hogy az 60/2010. ORFK utasítás nem tartalmaz baleseti helyszínelő beosztásban foglalkoztatott rendőr által ellátandó sebességellenőrző, forgalomellenőrző feladatokat; a munkaköri leírásba foglalásuk nem teszi jogszerűvé az ez alapján ellátott tevékenységet (Kúria Mfv.I.10.751/2016/4.). Az alperes munkaköri leírásra való hivatkozása nem megalapozott; az 60/2010. ORFK utasításban nem szereplő feladatok felperes általi ellátása többletfeladatnak minősül.

[7] A többletfeladat nagysága tekintetében a csatolt szolgálattervezetek, személy1, továbbá személy2 tanúvallomásai alapján azt állapította meg, hogy a felperesnek valamennyi szolgálatát érintően kellett közlekedésellenőrzési és baleseti helyszínelésen kívüli egyéb feladatokat ellátnia, ezek jellemzően sebességellenőrzés, biztonsági eszközök használatának ellenőrzése, ittas vezetők kiszűrése, rakományok, járművek műszaki állapotának, világító berendezéseinek, okmányainak ellenőrzése, országosan, illetve helyi szinten elrendelt közlekedési ellenőrzések voltak, melyek alapján bizonyítottnak találta, hogy a felperes a felsorolt feladatokat többletfeladatként szolgálati beosztása mellett a teljes perrel érintett időszakban ellátta, így a Hszt. 71.§ (1) bekezdés c) pontjában meghatározottak alapján megbízási díjra jogosult. A megbízási díj mértéke körében az említett tanúvallomások és a csatolt szolgálattervezetek alapján rögzítette, hogy a felperes a beosztásába nem tartozó

feladatokat rendszeresen, folyamatosan, minden szolgáltatát érintően ellátta, így az alsó határhoz közelebbi 100%-os mérték nem minősül eltúlzottnak.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[8] Az alperes a fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a felperes keresetének elutasítását, az ítélet anyagi jognak való megfelelése felülbírálatát kérte, másodlagosan – a jogalap megállapítása esetén – az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a megbízási díj mértékének csökkentését kérte.

[9] Állította, hogy az elsőfokú bíróság a Hszt. 71.§ (1)-(6) bekezdéseiben, 45.§-ában, a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos szolgálati viszonyban álló tagjai illetményének és egyéb juttatásainak megállapításáról, valamint a folyósítás szabályairól szóló 33/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: BMr.1.) 10.§ (2) bekezdésében és a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományát érintő személyügyi igazgatás rendjéről szóló 31/2015. BM rendelet (a továbbiakban: BMr.2.) 35.§ (6) bekezdésben foglaltak téves értelmezésével jogsértő módon hozta meg döntését, tévesen értelmezte a 60/2010. ORFK utasítás 2.pont m) alpontjában írt rendelkezéseket és ezekkel ellentétes megállapításokat tett. Az ítélet [14]-[15] pontjaiban tévesen rögzítette, hogy a felperes helyszínelő beosztásához a sebességmérési, járőri fokozott ellenőrzés keretében történő forgalomellenőrzési feladatok nem tartozhatnak. Figyelmen kívül hagyta, hogy a 60/2010. ORFK utasítás 2. pont m) alpontjában egyértelműen szerepel, hogy helyszínelő alatt milyen egyéb beosztásokba kinevezett, vagy feladatra átrendelt személyeket kell érteni, tehát a norma nem kizárólag a helyszínelő beosztást betöltő személyeknek a feladatait tartalmazza. Jogsértő módon állapította meg a törvényszék, hogy az ORFK utasítás egyértelműen és kógens módon meghatározza az ellátandó feladatok körét; csak ezeknek a feladatoknak az ellátása a felperes munkaidejét ki sem töltene, ezek mellett a munkáltató a kezdetektől további általános közlekedésrendészti feladatokat határozott meg a munkaköri leírásban, azonban egyetlen olyan feladatot sem írt elő, amely a közlekedésrendészeti szakterületen dolgozó hivatásos állományú munkaköréhez nem kapcsolható. A felsorolt feladatok között lehetnek olyanok, amelyek a Járőr- és Őrszolgálati Szabályzatban is megtalálhatók, ez azonban nem jelenti azt, hogy azok csak járőr által ellátandó feladatok lennének. A törvényszék ítélete jogsértő módon csorbítja munkáltatóként azt a jogát, hogy a munkaköri leírás elemeit az adott munkakör keretei között egyoldalúan meghatározza, különösen, hogy az egyes beosztásokhoz kapcsolódó konkrét munkaköri feladatokat egyetlen jogszabály sem határozza meg, azokat a munkáltató a munkaköri leírásban rögzíti. A törvényszék jogsértő módon, a Hszt. 71.§ (1) bekezdés c) pontjába ütközően állapította meg, hogy a felperesi feladatellátás többletdíjazásra jogosít, a jogszabályhely a hivatásos állományú, szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkörének ellátását írja elő megbízási díjra való jogosultság szempontjából. Tekintettel arra, hogy a felperes az eredeti szolgálati feladatai mellett nem egy másik beosztáshoz tartozó, azaz teljes járőri munkakört látott el, megbízási díjra ez alapján sem jogosult. Összességében a felperes a munkaköri leírásban is rögzítettek szerinti, beosztásába tartozó feladatokat látott el, és nem látott el a Hszt. 71.§ (1) bekezdés c) pontjában írt, megbízási díjra jogosító, szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkört többletfeladatként.

[10] Az ítélet [20]-[23] pontjai az összecszerűség körében alaptalanok, a törvényszék a Hszt. 71.§ (5) bekezdésében meghatározott mértéket jogsértően, túlzóan állapította meg. Az ítélet már a jogalap tekintetében sem vette figyelembe azt a tényt, hogy a helyszínelési

feladatok felperes munkaidejének kb. 10%-át teszik ki csupán, ehhez képest a felperes a teljes illetményét megkapta, a fennmaradó munkaidőt pedig a törvényszék által más beosztásba tartozónak minősített feladatok ellátásával tölti ki, mely nem tekinthető olyan többletterhelésnek, egyáltalán terhelési többletnek, amely a hivatkozott jogszabályhelynek megfelelő követelményszintet eléri, hiszen alacsonyabb beosztásba tartozó feladatokat végzett magasabb illetményért.

[11] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. Kiemelte, hogy a helyszínelői beosztásba kinevezett hivatásosnak a jelen per ténybeli alapját is képező egyes feladatok beosztásba nem tartozását több jogerős ítélet is megállapította (Fővárosi Ítéltábla 1.Kf.700.198/2022/4., 3.Kf.700.235/2023/4.). A jogalkalmazási gyakorlatra alapított érvelést adott elő. Álláspontja szerint az alperes tévesen, iratellenesen, relevancia nélkül hivatkozik arra, hogy a munkaidejének 10%-át tette ki a helyszínelés. A megbízási díj összegszerűsége szempontjából, amennyiben az alperes az egyéb sebességmérési, forgalomellenőrzési feladatokat a munkaidő 90%-ának tartja, még inkább okszerűtlenül sérelmezi az ítélet által meghatározott havidíj mértékét.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[12] A fellebbezés - az alábbiak szerint - nem alapos.

[13] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 108. § (1) bekezdése alapján a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között - a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó Kp. 77. §-a alapján tárgyaláson kívül eljárva - bírálta felül. Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást a rendelkezésre álló peradatok alapján helyesen rögzítette, az abból levont jogi következtetése és érdemi döntése is helytálló; azzal az ítéltábla egyetértett. A fellebbezésben foglaltakkal összefüggésben a következőket emeli ki:

[14] Az alperes fellebbezése a megbízási díj jogalapja körében az elsőfokú ítélet által megállapított tényállást, a felperes által megjelölt többletfeladatok ellátását nem, kizárólag annak jogkövetkeztetését támadta. Az e körbe tartozó, minden kifogásolt ítéleti megállapítás az elsőfokú ítélet anyagi jogi álláspontjának felülbírálatához tartozott és a felek eltérő jogértelmezéséből fakadt, amely jogértelmezés elvi tételeit a Kúria és a Fővárosi Ítéltábla már kidolgozta. A Fővárosi Ítéltábla kiemelten utal arra, hogy a hivatásos állomány tagjának többlettevékenységéért járó megbízási díj jogalapja körében a kiforrott ítélkezési gyakorlat szerint a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján a szolgálati beosztáson kívüli tevékenység bír jelentőséggel (Kúria Kfv.VII.37.642/2020/5. - BHGY K-KJ-2020-465). Ezen jogszabályi rendelkezésben meghatározott kritériumok konjunktívak, ebből következően a felperest akkor illetheti meg a megbízási díj, ha nem a kinevezési beosztáshoz tartozó feladatkört lát el többletfeladatként. Ezzel összefüggésben nem azon van a hangsúly, hogy a többletfeladat okozott-e többletterhelést, hanem azon, hogy a feladat a kinevezés szerinti beosztáshoz tartozónak tekinthető-e. Amennyiben a rendszeresen elvégzett további tevékenység nem tartozik az adott szolgálati beosztáshoz, az mindenképpen többletfeladatnak minősül (Kf.VII.39.642/2020/5., Kf.VII.39.525/2021/3. - BHGY K-KJ-2021-680, Kf.VII.45.117/2022/4. - BHGY K-KJ-2022-1176, Kf.III.45.110/2022/4. - BHGY K-KJ-2022-1226), amelyért megbízási díj jár.

[15] A töretlen bírói gyakorlat egységes abban, hogy a hivatásos állomány tagjának beosztásához igazodóan kell meghatározni a munkaköri leírásban ténylegesen végezhető feladatokat, ami nem fedhet le több, másik beosztást. A 60/2010. ORFK utasítás kógens módon meghatározza az ellátandó feladatok körét, amelyet a munkáltató nem bővíthet korlátlanul; az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a sebességellenőrzés, forgalomellenőrzés, egyéb (járőr jellegű) feladatok egyértelműen nem tartoztak a felperes beosztásába, mert ez a tevékenység a baleseti helyszínelői munkától - minőségét és az ahhoz társuló felelősséget tekintve is - eltérő munkafeladat végrehajtását jelenti. A munkáltató esetenként valóban utasíthatja a felperest a beosztásához tartozó feladatok mellett más feladatok elvégzésére is, ezzel azonban nem sértheti a beosztását és a beosztástól eltérő feladat tartós ellátása következtében a díjazásra (ellenszolgáltatásra) való jogosultságát. A munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, jogellenesnek számít az a gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör - akár átmeneti, akár tartós - feladatainak ellátását (Mfv.I.10.751/2016/4. - BHGY K-MJ-2017-1, Mfv.II.10.516/2017/4. - BHGY K-MJ-2018-306, Kf.VII.39.247/2020/4. - BHGY K-KJ-2020-487, Kf.VII.39.389/2021/4. - BHGY K-KJ-2021-685).

[16] Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a 60/2010. ORFK utasítás kógens módon meghatározza az ellátandó feladatok körét, amelyet a munkáltató nem bővíthet korlátlanul; a sebességellenőrzés, forgalomellenőrzés és egyéb járőr jellegű feladatok egyértelműen nem tartoztak a felperes beosztásába, mert ez a tevékenység a baleseti helyszínelői munkától - minőségét és az ahhoz társuló felelősséget tekintve - eltérő munkafeladat végrehajtását jelenti.

[17] A perben nem volt vitatott, hogy a keresettel érintett időszakban felperes a beosztásához tartozó feladatok ellátása mellett, az alperes utasítása szerint szinte minden szolgálatban a beosztásához nem tartozó feladatokat látott el többletfeladatként, ezért az elsőfokú bíróság helyesen a Hszt. 71.§ (1) bekezdés c) pontja és (5) bekezdése fennállását állapította meg.

[18] A Kúria a Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontja értelmezése során korábban több határozatában (Mfv.I.10.751/2016/4. - BHGY K-MJ-2017-1, Mfv.II.10.516/2017/4. - BHGY K-MJ-2018-306, Kf.VII.39.247/2020/4. - BHGY K-KJ-2020-487, Kf.VII.39.389/2021/4. - BHGY K-KJ-2021-685, Kf.VII.39.523/2021/4. - BHGY K-KJ-2021-744; Kf.III.45.090/2021/4. - BHGY K-KJ-2022-752) kifejtette, hogy a hivatásos állomány arra alkalmas tagja átmenetileg megbízható a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkör ellátásával többletfeladatként, erre figyelemmel a munkáltató jogszerűen megbízhatja olyan feladatok elvégzésével, amelyek a képzettségéhez, végzettségéhez, szakmai tapasztalatához kapcsolódnak. Miként a másodfokú bíróság és a Kúria is számos határozatában leszögezte, az állománytáblában rendszeresített beosztásokhoz tartozó feladatokat a munkáltató a munkaköri leírásban egyoldalú utasításával rögzítheti, a munkaköri feladatok meghatározása azonban a munkáltató részéről nem lehet önkényes. A munkáltató egyoldalú utasítási jogával az állománytáblában rendszeresített beosztás (a munkakör) keretein belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, amelyeket a hivatásos állomány tagja jogosult és köteles ellátni.

[19] Helytállóan hivatkozott továbbá az elsőfokú bíróság a Kúria Mfv.I.10.751/2016/4. számú (BHGY K-MJ-2017-1) ítéletére is, miszerint amennyiben jogi norma az adott munkakörre nézve kógens módon meghatározza az ellátandó feladatok körét, a munkáltatónak ehhez kell igazodnia a munkaköri leírás elkészítésekor, az abban foglaltak korlátlanul nem bővíthetők, a végzett többletfeladatok ellátásáért, ellentételezéséért megbízási díjat kell fizetni. Nem annak van jelentősége, hogy felperes munkaköri leírásában rögzítették-e a sebességmérést, forgalomellenőrzést, vagy hogy az állománytáblázat közlekedési járőr

beosztásokat nem tartalmazott, hanem annak, hogy a felperes által ellátott sebességmérési és egyéb feladatok a baleseti helyszínelői beosztásához nem tartozhattak hozzá. Az alperes fellebbezési érvelésével szemben a Járőr- és Őrszolgálati Szabályzat 79.a) pontja alapján a közlekedési forgalomellenőrző járőrszolgálatot ellátó rendőr: végrehajtja a közlekedésrendészeti intézkedéseket, különös figyelemmel a közúti forgalomban részt vevő járművek és járművezetők ellenőrzésére, valamint a szabályszegő magatartást tanúsító személyek rendőri intézkedés alá vonására.

[20] Az ítéltábla utal arra, hogy a Járőr- és Őrszolgálati Szabályzat IV. fejezete a járőrszolgálat ellátására vonatkozó külön előírásokat tartalmazza, ezek között, külön alcímben (6.4) szabályozza a közlekedési forgalomellenőrző járőrszolgálat feladatait, beékelve a 79.a) pontban közlekedési intézkedés végrehajtásaként a közúti forgalomban részt vevő járművek és járművezetők ellenőrzését. Abból, hogy a közjogi szervezetszabályozó eszköz nem nevesíti kizárólagosan a sebességmérést, forgalomellenőrzést, nem vonható le olyan következtetés, hogy az adott munkakör minőségétől, felelősségétől függetlenül olyan rendőri alapfeladatot jelentene, amely kapcsolódik a közlekedésrendészeti szolgálati ág feladatrendszeréhez, és így a helyszínelő (baleseti) munkaköréhez társítható.

[21] Alapítván az alperes azzal, hogy a felperes a baleseti helyszínelői beosztásán kívüli sebességmérési (és egyéb) feladatok teljesítésével a beosztásába tartozó és többletfeladatnak nem minősülő tevékenységet látott el, illetőleg egyetlen olyan feladatot sem írt elő a felperesnek, amely a közlekedésrendészeti szakterületen dolgozó hivatásos állományú munkaköréhez nem kapcsolható. E körben tévesen hivatkozott a 60/2010. ORFK utasítás 2.pont m) alpontjára. Fentiekből nem vonható le olyan következtetés, hogy ezáltal a sebességmérés (és egyéb) olyan rendőri alapfeladatot jelentene, amely a helyszínelői munkakörhöz társítható.

[22] Összességében, az elsőfokú bíróság az ítéletének [15] bekezdésében helytállóan hivatkozott arra, hogy a munkaköri leírásra való hivatkozás nem volt alapos, mivel jogi norma határozza meg a baleseti helyszínelő feladatait, a munkáltató ezen belül határozhatja meg az ellátandó feladatok körét, így baleseti helyszínelői beosztásban foglalkoztatott személy esetén az ORFK utasításban nem szereplő feladatok munkaköri leírásba foglalása nem teszi jogszabályi az ez alapján ellátott tevékenységet. Nem annak van jelentősége, hogy a felperes a munkaköri leírásában rögzítették-e a sebességmérést, forgalomellenőrzést, hanem annak, hogy a felperes által ellátott sebességmérési és egyéb feladatok a helyszínelői beosztáshoz nem tartozhattak hozzá. A 60/2010. ORFK utasítás kógens módon meghatározza az ellátandó feladatok körét, amelyek között a keresetben megjelölt feladatok nem szerepelnek. Mindezekre figyelemmel az alperes a jogalap körében tévesen hivatkozott a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjának és (5) bekezdésének sérelmére. A megbízási díjra való jogosultság elsőfokú ítéletben történt megállapítása - az alperes álláspontjával szemben - az irányadó jogszabályi rendelkezések helyes értelmezésén és alkalmazásán alapult.

[23] Az alperes nem állapította meg és nem fizetett megbízási díjat a felperesnek, ezért azt a bíróság mérlegelési jogkörében határozhatta meg. Az elsőfokú bíróság a rendvédelmi illetményalap 100%-ában történő meghatározásával a megbízási díj mértékére vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket nem sértette meg, a mérlegelés törvényben biztosított kereteit nem lépte túl. Az alperes fellebbezésében a mérlegeléssel megállapított százalékos mérték eltúlzott voltára hivatkozott, azonban ezzel összefüggő eljárásjogi jogszabálysértést a mérlegelés, bizonyítékértékelés körében nem jelölt meg, a másodfokú bíróság ezért megsértett jogszabályi rendelkezés nélkül maradt, amikor az ítélet összesszerűségi indokainak helyességét vizsgálta. Ennek perjogi szempontból való jelentőségét pedig az adja, hogy a másodfokú eljárás során a bíróság eljárásának keretét a fellebbezésben foglaltak - a megsértett jogszabályi rendelkezések - adják, amelynek hiányában e körben az ítéltábla az

ítélet felülvizsgálatának korlátaira tekintettel, a Kp. 100. § (2) bekezdés b) pontja alapján nem vizsgálódhatott (Kf.VII.39.549/2021/4. számú kúriai döntés - BHGY K-KJ-2021-818).

[24] A fent kifejtettekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

[25] A perveztes alperes a Kp. 99. § (3) bekezdés és 35. § (1) bekezdése útján alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése szerint köteles viselni a pernyertes felperes másodfokú eljárásban felmerült, jogtanácsosi munkadíjból álló perköltségét, melynek összegét az ítéltábla a felperes által felszámított összegben állapította meg, igazodva a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontjában, valamint (5) bekezdésében, továbbá 4. § (1) bekezdés a) pontjában foglaltakhoz.

[26] Az alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5. § (1) bekezdés c) pontja szerint személyes illetékmentességben részesül, ezért a feljegyzett 102.036 forint fellebbezési illetéket a Kp. 99. § (3) bekezdése és 35. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 102. § (6) bekezdése értelmében az állam viseli.

[27] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2024. szeptember 4.

dr. Robotka Imre s.k.	dr. Drávecz Margit Gyöngyvér s.k.	dr. Stumpf-Rádai Ágota s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró